

Posudek (vedoucího práce) na bakalářskou práci Martina Bambase

Herní činnosti jednotlivce v tréninkových jednotkách basketbalové akademie 2006

76 stran, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 16 odkazů v přehledu použité literatury

Záslouhou současného pojetí elitního seniorského basketbalu se herní činnosti jednotlivce dostávají do popředí zájmu teorie a didaktiky sportovní hry. Ukazuje se totiž, že v tomto pojetí mají rozhodující význam pro součinnost skupinového i týmového typu. To je také důvod, proč jsou v americké terminologii často označovány jako „fundamentals“ (základy) nebo dokonce jako „basic fundamentals“ (základy základů). V přeneseném významu těchto pojmů ale představují důležitou součást sportovně herního učiva zejména v zaměřenosti na rozvoj a kultivaci herního výkonu u dětí a mládeže. Pojem „základy“ má proto větší opodstatněnost orientací na učební proces právě těchto věkových skupin hráčů a hráček.

Předložená bakalářská práce zaznamenává teoretickou, deskriptivně interpretační povahu. Opírá se o solidní literární rešerši a jejím záměrem je popis a charakteristika individuálních herních činností, které se běžně uvádějí v ucelených, odborně teoretických materiálech domácí a zahraniční provenience. Tento záměr v práci současně koresponduje se snahou o prezentaci metodicko organizačních forem, tj. různých typů cvičení dokreslujících možnosti nácviku a tréninku pojednávaných aktivit. Do popředí zájmu se dostává jejich aplikace v tréninkovém procesu dětí a mládeže; prezentaci takového použití autor práce usměrňuje svými trenérskými zkušenostmi.

Po odborné stránce má práce velmi dobrou úroveň, a to zejména proto, že se nespokojuje toliko s „omílaným“ popisem jednotlivých herních činností, ale že v aspektech jejich technických a taktických vazeb zvyrazňuje didakticko procesní souvislosti. Náznak takového počínání je patrný již z prvních kapitol. Zejména se jedná o kapitoly s označením 3, 4, 5 a 6, v nichž se pojednává o charakteristice basketbalu, problematice současného basketbalu mládeže, metodicko organizačních formách a o individuálním herním výkonu. Obsah této části práce působí tak, jakoby neměl mít smysluplnou návaznost. Opak je však pravdou. Umocňuje význam zpracování v následující části (kapitoly 7, 8 a 9), která tvoří podstatu a konkretizaci zvoleného námětu. V kontextu s tím je třeba připomenout, že v basketbalové praxi dětí a mládeže bývají herní činnosti jednotlivce zanedbávanou Popelkou.

Práci lze vytknout okolnost, že si nestanovuje vyšší cíle. Přitom je zjevné, že svým charakterem jde o pilotní studii, která by mohla být eventuálně využita k tvorbě elaborátů s prokazatelnějším a detailněji pojatým záměrem. Náznak lze v tomto smyslu vysledovat v kapitole 10, která se zmiňuje o diagnostice výkonu ve sportovních hrách. Tato kapitola ale v práci působí nesourodě ... a lze jen tušit, jakým směrem by se mohl ubírat potenciál souhrnu poznatků v předložené práci.

Z hlediska formálního hodnocení práce jen těžko objevujeme nedostatky. Takovou nedostatečnost jsme našli v jednom případě (jako překlep). Práci doporučujeme k obhajobě.

V Praze 30.8.2011

PaedDr. Michael Velenský, PhD.